

§. 9. Καὶ τελευτῶν εἰς τὴν τρίτην σύνοδον, περὶ τὸ τοῦ. ἔτος ἀπὸ Χριστὸν (α), δῆπεστιν ὁ Δάμασος κατὰ τῆς αἰρέσεως τῆς Αὐτοκλινής, καὶ μόνον ἀπὸ τοῦ Αὐτοκλινάριος καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Βιτάλιος, καὶ Τιμόθεος, ἀλλὰ καὶ Αὐρειος, Σαβέλλιος, Μακεδόνιος, Φωτεινὸς, καὶ ἐτεροι αἰρετικοὶ κατεκρίθησαν, καὶ ἀναθεματίσθησαν, ὡς φαίνεται εἰς τὴν τᾶς Δαμάσου Επισκοπὴν, πρὸς Παυλῖνον Επίσκοπον εἰς Μακεδονίαν, κειμένην παρὰ τῷ Θεοδωρίτῳ. (β)

§. 10. Καὶ τέλος ἡ ἐν Σιδῇ γενομένη σύνοδος κατὰ τῶν Μεσσαλιανῶν, ἦτοι Εὐχίτων, ἢ Αὐτοκλινῶν, τῆς ὅποιας προηγεῖτο Αὐτοφιλόχιος Γρονίας, συνεδριαζόντων ἀυτῶν, καὶ ἐτέρων Επισκόπων καί. (γ)

Επέρασεν
Πώμη.Σύνοδος ἐν
Σιδῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῶν διαπρεψάντων ἀνδρῶν ἐν τῇ Εκκλησίᾳ, ἐν ὄσιότητι, καὶ ἐπιεῆμη ἐπὶ τῶν ρηθέντων Αὐτοκρατόρων.

§. 1.

Βασίλειος, ὃς καὶ τῇ ἀληθείᾳ, καὶ τῷ ὄνόματι μέγας ἐπωνυμαζόμενος, πρώην λεγομένης Μάχακα, ἀνὴρ ἐπίσκοπος Καισάρειας Καππαδοκίας, πρώην μαθητεώς φάσας, παιδευθεὶς ἀπὸ τῆς Καισάρειαν, Αὐτοχειαν, καὶ Κωνσαντινάπολιν, καὶ εἰς Αὐτίνας, εἰς τὰς ὅποιας πολιτείας ἀπόκτησε συμμαθητὴν Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸν, οἵτινες ἔχοντες φιλίαν ἀληθινὴν, καὶ εἰλικρινεσάτην ἔγινον καὶ οἱ δύο ἀκροαταὶ Γρυζία, καὶ Προσαρετίς, καθὼς ὑπερον εἰς Αὐτόχειαν τῆς Συρίας συμφοιτήσαντες, καὶ ἀπελθόντες πρὸς τὸν Λιβάνιον ἀκρις ἐδιδάχθησαν τὴν Ρητορικήν. ὑπερον δὲ ἐτισρέψαντες εἰς Καισάρειαν, ὁ Βασίλειος ἔγινε συνεργός μὲ τὸν Εὐσέβιον, τὸν τότε Επίσκοπον ἀυτῆς, καὶ βοηθὸς εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Εκκλησίας, προχειρισθεὶς διάκονος ἀπὸ τὸν

Βασίλειος
ο μέγας.

Αν-

(α) Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνηθείηθη ἀυτὴ ἡ σύνοδος πρὸ τῆς τοῦ. ἔτης, διότι ὁ Σωζόμενος λέγει πῶς ήτο παρών, καὶ Πέτρος Αὐτοχειαν Επίσκοπος, διάδοχος τῆς Αὐτοκλινής, ὃπερ ἐτέλευτης τῷ τοῦ.

(β) Εκκλησ. Γροξ. βιβλ. ε. κεφ. 1.

(γ) Συνεκροτήθη ἀυτὴ ἡ Σύνοδος τῷ τοῦ. περὶ ης ἀνάγραφη τὸν Θεοδώρη τὸν Εκκλησ. Γροξ. βιβλ. δ. κεφ. 1α. τὸν Φωτιον κωδικ. ιβ. καὶ τὸν Βαρώνιον χρονι. ἐτ. τοῦ. ἀριθ. 39.

